

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

سه شنبه ۰۹ فبروری ۲۰۲۱

ترجمه: فریده نوری

قومندان مسعود سمبول افغان

تبصره مترجم: گرچه در مضمون مجله اکسپرس در مورد نام گذاری یک لوحه به نام احمد شاه مسعود در ناحیه هشتم شهر پاریس چیزی نبشته نشده است، لکن مضمون ذیل را که به ترجمه اش پرداخته ام و مطالعه خواهید کرد، در عین روز نشر شده است، که از ارج گذاری بلدیۀ پاریس برای مسعود با عکس های وی در یک تعداد زیاد اخبار ها و مجلات نشرات صورت گرفته است، در مضمون که در ذیل مطالعه خواهید فرمود، به اندازه بسیار مختصر در مورد ارتباطات وی با فرانسه روشنی می اندازد.

مجله اکسپرس Express

(AFP)

Journaliste ,Joel Robine

قومندان مسعود سمبول افغان، (Icône afghane)

کابل - عکس های احمد شاه مسعود که با کلای پکول مشهورش مزین می باشد در دیوار های کابل پهن گردیده است. هفده سال بعد از قتلش، رهبر حماسه یی جنگ ضد شوروی و ضد طالبان به یک سمبول یا (Icône) مبدل شده است.

شیشه های موتر ها، بازو بند های عساکر، مامورین که در میدان هوایی کابل از مسافرین پذیرایی می کنند و چهار راهی مرکزی پایتخت با عکس هایش مزین گردیده اند.

مسعود به "شیر پنجشیر"، پنجشیر نام زادگاه مسعود است که در شمال کابل موقعیت دارد، مشهور است.

وی در نبرد مقابل اشغالگران شوروی خیلی مشهور شد، وی مورد ستایش و تحسین اکثریت افغان ها می باشد. (این خبرنگار عجب بیخبر است. مترجم).

احمد شاه مسعود در تکتیک های رزمی در زمان اشغال خونبار شوروی (۱۹۸۹-۱۹۷۹) و بعد از آن تحت رژیم طالبان (۲۰۰۱-۱۹۹۶) از خود چنان نبوغ نشان داد که از برکت آن هیچگاهی در پنجشیر تجاوز صورت گرفته نتوانست.

خارنوال شمس الله جاوید، مجاهد سابقه میگوید: "هر مُلک از خود یک قهرمان ملی دارد. مسعود در تمام جهان قهرمان ملی ماست".

یگانه پسر احمد شاه مسعود، احمد ۲۹ ساله که بنیاد پدرش را به نام "Fondation Massoud" رهبری می کند، چنین اظهار می نماید: "وی یک دید برای افغانستان داشت، یک مملکت صلح آمیز و داشتن روابط حسنه بین تمام اقوام و ممالک همجوار و همسایه". و می افزاید: "مسعود اولین کسی بود که خود را برای گفت و گو های صلح با طالبان نزدیک کرد. امروز امریکا و دولت افغانستان کوشش می کنند تا شورشیان را متقاعد به گفت و گو برای صلح و یک پیمان بسازند".

- "قهرمان ملی" توسط یک فرمان -

"مگر ۱۸ سال بعد از مرگش هنوز هم صلح معلوم نیست" با تأسف احمد جوان، و یک تعداد زیاد افغان ها " فکر می کنند که برای نجات شان به یک مسعود ضرورت است".

قتل وی در سن ۴۷ سالگی توسط خبرنگاران قلبی، که مردان انتحاری القاعده بودند، دو روز قبل از حمله یازده سپتامبر ۲۰۰۱ میلادی در امریکا به وقوع پیوست که سبب مداخله ائتلاف بین المللی و دور نمودن طالبان از قدرت در افغانستان گردید.

توسط یک فرمان ریاست جمهوری، مسعود در ردیف "قهرمان ملی" بلند برده شد. قرار اظهارات مؤرخ امریکایی مایکل بری (Micheal Barry) "وی از بین سه استبداد قرن بیستم، یکی کمونیزم و دیگر آن اسلامیزم و سومی نازیسم می باشد، در مقابل دو استبداد اولی جنگید".

مسعود و فرانسه:

ارتباط فرانسه با مسعود توسط ارتباطات اعضای داکتران بدون سرحد که به صورت مخفیانه به پنجشیر می رفتند و مخصوصاً توسط اعضای استخبارتی صورت گرفت. مسعود در نظر غربی ها از یک اسلام معتدل نمایندگی می نمود. از مسعود در ماه اپریل سال ۲۰۰۱ میلادی در پاریس و در پارلمان اروپایی در شهر ستراسبورک پذیرائی شد.

با وجود آن هم در بیوگرافی مسعود بعضی چیز ها روشن نیست.

در جوانی در زمان متعلمی عضو و رهبر مجاهدینی بود که از افکار اخوان المسلمین (Frères musulmans) الهام خود را می گرفت. بعد از سال ۱۹۷۸ میلادی روابط خود را با آن ها قطع نمود.

دوستداران وی می گویند که وی برای عساکر خود شعر می خواند، اما همراهان و هم پیمانان و پیروان وی متهم به قتل عام و چور و چپاول در زمان جنگ های داخلی (۱۹۹۲-۱۹۹۶) گردیدند که باعث مرگ ده ها هزار انسان و تبدیل نمودن کابل به یک ویرانه گردید. سمبول شورش و چهره مقدس (Visage icônique): دادن هاله به "شیر افغان" ارتباط می گیرد به چند عکس مشهور، که از وی بجا مانده است. یک اندازه مانند انقلابی چگوارا (Che Guevarra).

یوسف جان نزار عکاس افغان می گوید که "هیچ کسی را به این اندازه فوتوجینیک" ندیده است. فزیک مسعود ترکیب شده بود از "ترکیب آسیایی و شرقی (asiatique et oriental) (...)" بسیار نادر".

به گفته عکاس فرانسوی-ایرانی الاصل، رضا دقتی (Reza Deghati)، رضا با همکار جاپانی اش هیرومی ننگورا (Hiromi Nagakura) می گوید که از مسعود عکس های بسیار نمادین گرفته اند.

اطرافیان مسعود شهادت می دهند که: "مسعود هیچ رویداد را تصادفی نمی پنداشت، از رفتار خود بسیار مواظبت می کرد".

ملک داد، سلمانی مسعود می گوید: " هر مرتبه که از مهمان پذیرایی می کرد، نگهبانان وی می آمدند و مرا نزدش می بردند که ریش و مو هایش را تیار کنم، وقتی مو هایش را قیچی می کردم تأکید می نمود که خوب تیار کنم".

هر سال به روز نهم سپتامبر یک تعداد زیاد که خود را هواداران مسعود قلمداد می کنند، برای یاد و بود از مرگش، خود را با لباس ها و گلاهی های پکول مانند وی ملبس ساخته و در سرک ها می برآیند و یاد و بودش را با فیر های هوایی بدرقه می کنند، و سبب زخمی شدن افراد ملکی می شوند. همچنان رهبران سیاسی، دیپلمات ها، مخصوصاً فرانسوی ها به رسم احترام گذاشتن به پنجشیر می روند.

یادداشت استقلال- خپلواکی: هرچند می شود در مورد این مضمون منتشره نشریه "اکسپرس" فرانسوی بسیار نوشت و بر هر سطر آن تبصره کرد، اما قراریکه خواهر گرامی ما "فریده جان نوری" تذکر داده اند، (این خبرنگار عجب بیخبر است. مترجم).

باتائید تبصره مختصر و جامع خواهر دراک ما، باید علاوه نمود که نویسنده یا خبرنگار این مضمون، سخت از قافله جبر زمان دور افتاده است. شاید هم دانسته تلاش کرده است سیاه را سپید جلوه دهد و بگفته مشهور "دزد نابلد به کاهدان میزند" گفته تلاش کرده است از کاه، کوه بسازند. آنان که قهرمان به معنی واقعی آن بودند، یا در میدان های نبرد رویا روی با تجاوزگران روسی و غلامان بی مقدار شان، خونهای پاک شان ریخته و به جاودانگی پیوسته اند، یا هم زیر بدترین شکنجه های طاقت شکن، روح از تن دربند کشیده شده شان، پرواز کرده و جاودانه شده اند.

احمد شاه مسعود نه تنها "سمبول افغان" نبود و نیست، بلکه حتی سمبول پنجشیر نیز نیست. همین فرانسوی ها بودند که از او "شیر" ساختند و همین فرانسوی ها بودند که از او "قهرمان" ساختند و همین فرانسوی ها هستند که یک سرک یا خیابان را به اسم او نام گذاری نموده و به مردم افغانستان توهین بزرگی روا میدارند. لاجورد و زمرد پنجشیر چه کار ها که نمی کند.